

Frederik Cnockaert (keramiek) en Kristien Demeulenaere (aquarel)

2 x kunst onder één dak

Nu al voor de derde keer werd in het kader van de Izegemse boekenbeurs ook een tentoonstelling opgezet met werk van enkele Izegemse kunstenaars. Dit jaar viel de keuze op Els Boddin (olieverf en acryl), Eddy Bral (schilderijen, grafisch werk), Frederik Cnockaert (keramiek) en Kristien Demeulenaere (aquarel). Met deze laatste twee, man en vrouw, gingen we een praatje maken.

Het is al kunst wat de klok slaat ten huize Cnockaert-Demeulenaere. (Foto Danny)

Frederik Cnockaert (geboren op 18 oktober 1968 in Wevelgem) en Kristien Demeulenaere (geboren op 30 september 1966 in Izegem), wonen aan de Roeselaarsestraat 107. Anderhalf jaar geleden stapten ze in het huwelijksbootje. Frederik volgde een opleiding als beeldend kunstenaar aan het Hoger Sint-Lucas Instituut en aan de Kon. Academie voor Schone Kunsten in Gent.

Restaurator

„Ik heb een tijdlang les gegeven aan de tekenacademie in Wevelgem” zegt Frederik „maar omdat ik altijd al geïnteresseerd ben geweest in het restaureren van kunstwerken, ben ik aan de K.A.S.K. in Gent een gespecialiseerde opleiding daarvoor gaan volgen. Daarna heb ik twee jaar in dienstverband gewerkt voor Antwerpse musea, gevolgd door twee jaar als zelfstandig restaurateur. Op een gegeven moment heb ik meegedaan aan een examen van de stad Brugge, en sedert drie en een half jaar ben ik nu als restaurator van kunstwerken in dienst van

die stad. We zijn zo met een viertal mensen bezig, op verschillende gebieden. Ikzelf ben het meest met het restaureren van schilderijen bezig”.

„Doordat ik hele dagen met schilderijen bezig ben, heb ik als ik 's avonds thuis kom, geen goesting om nog eens aan het schilderen te gaan. Mijn hobby is dan ook keramiek. Als restaurator van schilderijen voor musea, officiële instanties en privépersonen moet iedere ingreep berekend zijn. Er is geen plaats voor fantasieën. Keramiek daartegenover vormt voor mij een uitlaatklep. Bij keramiek is er het ambachtelijke en exclusieve aspect, maar bovenal beleef je het avontuur van het experiment. Telkens als je de oven openmaakt is er de verrassing, een succes of een mislukking. Mijn werk gaat uit van kleine relieftgeltjes, afzonderlijk gevormd en gebakken, en daarna samengevoegd tot een tegeltableau, met een hoofdzakelijk abstract aspect. Gebruiksvoorwerpen, zoals vazen of schalen, maak ik zelden. De belangrijkste inspiratiebron blijft de natuur. Door

de onvoorspelbaarheid van de techniek - kleuren lopen anders uit, het aantal keren dat een werk in de oven gaat kan sterk verschillende resultaten geven - is tweemaal hetzelfde werk maken uitgesloten. Dat is het boeiende eraan”.

Kleuren

Kristien Demeulenaere genoot een opleiding als interieurarchitect aan Sint-Lucas in Gent, waar ze in 1988 werd gediplomeerd. Na enkele jaren in dienstverband te hebben gewerkt, vestigde zij zich als zelfstandige binnenhuisarchitecte in Izegem. „In die vier jaar studie zit ook een deel kunstopleiding verweven” zegt Kristien. „Men moet kleurenstudies maken, bepaalde ruimtes gaan opnemen op verschillende tijdstippen van de dag en bij verschillende weertypes, en dan de kleurschakeringen gaan weergeven, kleuren tegenover elkaar gaan leggen, enz...”.

„De passie voor het aquarel kwam een aantal jaren geleden geleden naar boven, door het volgen van de cursus aquarel aan De Harp, o.l.v. Greta Sabbe. Waar het aanvankelijk de bedoeling was de aquareltechniek aan te wenden voor interieurschetsen, is het stilaan een

andere richting uitgegaan en is mijn interesse en voorkeur uitgegaan naar het aquarelleren van menselijke figuren, vooral uit vreemde culturen. De kleuren, de houdingen, de kleren, het authentieke en de sfeer van verre horizons trekken mij erg aan, alsook actuele thema's zoals bv. de Rwandese vluchtelingen.”

Respons

Kristien en Frederik zijn het er beiden over eens: zij hebben niet de ambitie zich als kunstenaars te profileren. „Wij zien onszelf ook niet echt als kunstenaars. Bestempelen de mensen ons werk als kunst, wel dan is dat goed. Zijn er anderen die zeggen het is een hobby, ook goed. Wij hebben daar geen grote ambities over. Wij doen het allebei omdat we het graag doen. Wel hebben we de drang om ermee door te gaan. Het is niet iets zomaar voorbijgaands. Daarom is een confrontatie met het publiek wel belangrijk. Je krijgt een zekere respons, je krijgt commentaar, kritiek, goeie of slechte. Je krijgt weer nieuwe impulsen, nieuwe inspiratie... Als je die respons niet krijgt, dan blijf je vastzitten”.

(JSS)